

יום כיפור

חבוק ונשוק ספר התורה

בספר "מראה יחזקאל" (כ"ז ע"ד) מובא משל נפלא אודות חבוק ונשוק ספר התורה, והמשמעות הטמונה במעשה זה:

משל למלך שהיו לו שלש בנות, והשיאן לג' אנשים. בראשונה עשה שדוך טוב מאד והשיאה לשר גדול, והיו דרים באהבה ושלום והיה לה כל טוב.

את השניה השיא לסוחר שלא היה מזרע המלוכה, אך היה עשיר והיה לה כל מחסורה, רק שלא התנהג עמה כראוי לבת מלך, וכמה פעמים היה מקנטרה וגורם לה עגמת נפש, רק שכנגד זה, כשבא מהדרך הביא לה מתנות ומלבושים נאים והיה מפייסה.

ואת הבת השלישית השיא לבן כפר עני, אשר מלבד שלא התנהג עמה כראוי ותמיד התקוטט עמה ועבר על כל צוויה ועשה לה התנגדות גדול, גם לא היה לה לחם לאכול ומלבושים וחיתה חיי צער גדול.

ויהי היום, יום הולדת למלך, ערך סעודה גדולה וזמן את כל ילדיו. הזוג הראשון נסעו לאבותם בשמחה גדולה ובכבוד גדול ונתקבלו בסבר פנים יפות.

החתן השני היה מצטער על שלא נהג עם בתו של המלך וכה גן וחשש פן יענישנו המלך, ואף על פי כן השיב ללבו שמחמת שאשתו תתקשט בתכשיטים ובבגדי צבעונים שעשה לה, יחוס עליו המלך.

אבל החתן השלישי, הכפרי, נבהל מאד והיה דואג איך יבוא לראות פני המלך, אחרי אשר צער כל כך את אשתו, ותשורה אין בידו להביא, במה יתרצה את אדוניו! ונתן עצות בנפשו להחניף לאשתו בדברי רצוי ופיוסים והתחיל לנהוג עמה בדברים רכים.

אז גערה בו אשתו ואמרה: כל משך הזמן היית מתקוטט עמי ומצערני באין לחם ושמלה, והייתי בעיניך כאחת השפחות, ועכשיו אתה רוצה לגנוב את דעתי ודעת אבי? ! הנך נוהג עמי בערמה, ובכונתך לשוב אחרי כן לקלוקולך!

והנמשל: כבודה בת מלך זו התורה הקדושה, וראש השנה הוא כביכול יום הולדת מלכותו בכל משלה, בו ממליכים אנו אותו על כל העולם.

והנה השידוך הראשון המה גדולי הדור וצדיקיו, המחזיקים בתורה, במצוות ובמעשים טובים, ומעולם לא עברו על רצון התורה, המה רצים היום בשמחה להתיצב לפני אדון כל העולמים.

יהש דוך השני הם הבינוניים אשר לפעמים עוברים עברות ומתרפים מקיום המצוות, אלא שמכל מקום מחזיקים לומדי תורה ועוסקים מעט במצוות וגמילות חסדים בממונם, ועל כן יש להם קצת מליצה.

אבל השידוך השלישי הם אותם שאין בהם לא תורה ולא מצוות, ואדרבה, התורה ולומדיה בזויים בעיניהם ולא ישאו פני זקן, רק הולכים אחרי שרירות לבם, אך בהגיע ליל כל נדרי הם לוקחים התורה ומחבקים ומנשקים.

נערתות נשיקות שונא כזה, אוי לאותה בושה, מדוע שהתורה תליץ בעדם והמה בועטים ומבזים אותה כל ימות השנה.

יום כיפור

ומעתה נחפשה דרכינו מאיזה כת אנחנו. הרי לכת א' ודאי לא הגענו והלואי שנגיע לכת הב', אבל אם מהכת ' הג אנחנו, באיזה פנים נבוא לבקש שהתורה תמליץ טוב בעדנו, בושנו במעשינו וכו', לא נחפש אמתלאות כי דובר שקרים לא יכון .

מודה ועוזב ירוחם. בעוד שפתוחין שערי תשובה נקבל על עצמנו עול תורה ומצוות ומעשים טובים וכבוד התורה, ובזה יזכנו השי"ת שיהא חלקנו עם כל הצדיקים, ונזכה לגדל בנינו לתורה בלי צער ודאגה, ולהיות מאותם הנאמר עליהם "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה", "אכי"ר.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א